

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง อำนาจหน้าที่ของบริษัท ทศท คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)
ในการให้บริการโทรศัพท์ระหว่างประเทศ

กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ได้มีหนังสือ ด่วนมาก ที่ ทก ๐๒๐๐.๘/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๔๗ และหนังสือ ด่วนมาก ที่ ทก ๐๒๐๐.๘/๓๕๐๕ ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๔๗ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่า ด้วยกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารได้รับแจ้งจากสำนักนายกรัฐมนตรีว่า สหภาพแรงงานรัฐวิสาหกิจ บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) (สร.กสท) ได้มีหนังสือกราบเรียน ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ขอให้พิจารณากรณีที่กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศฯ โดยนายแพทย์สุรพงษ์ สืบวงศ์ลี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศฯ ได้มอบนโยบายให้ บริษัท ทศทฯ ดำเนินการธุรกิจโทรศัพท์ระหว่างประเทศ (IDD) และบริการโทรศัพท์ระหว่างประเทศด้วยเทคโนโลยี IP (VoIP) โดยให้ดำเนินการตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๔๗ และต่อมาบริษัท ทศทฯ ได้อนุมัติให้บริษัทเอกชนไม่น้อยกว่า ๗ ราย เปิดให้บริการ VoIP และในวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๔๗ บริษัท ทศทฯ ได้เปิดให้บริการโทรศัพท์ระหว่างประเทศ ๙ ประเทศ คือ ๑. สหรัฐอเมริกา รวมทั้งแคนาดาและมลรัฐอลาสก้า ๒. สหราชอาณาจักร ๓. ญี่ปุ่น ๔. สาธารณรัฐสิงคโปร์ ๕. สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี ๖. ไต้หวัน ๗. สาธารณรัฐประชาชนจีน ๘. เขตบริหารพิเศษฮ่องกง และ ๙. เครือรัฐออสเตรเลีย

สร. กสท เห็นว่า การดำเนินการดังกล่าวน่าจะขัดต่อกฎหมายที่มีผลบังคับใช้อยู่ในปัจจุบัน ขัดต่อนโยบายของรัฐบาล และขัดต่อมติคณะรัฐมนตรีที่กำหนดกรอบการให้บริการของทั้งสองหน่วยงานไว้อย่างชัดเจนแล้ว ดังนี้

๑. อำนาจหน้าที่เดิมของ บริษัท กสทฯ และบริษัท ทศทฯ ถูกแบ่งโดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมที่ใช้อำนาจตามพระราชบัญญัติโทรเลขและโทรศัพท์ พุทธศักราช ๒๔๗๗ กำหนดให้บริษัท ทศทฯ ให้บริการโทรศัพท์ในประเทศรวมทั้งประเทศเพื่อนบ้านที่มีแผ่นดินติดต่อกัน ตามที่กำหนดไว้เมื่อวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๒๔ และกำหนดเพิ่มเติมเมื่อวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๓๒ ซึ่งข้อกำหนดดังกล่าวได้ถือปฏิบัติมาจนถึงปัจจุบัน และปัจจุบันรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศฯ ไม่มีอำนาจที่จะกำหนดนโยบายในการแบ่งอำนาจการให้บริการระหว่างสองหน่วยงานได้อีก เนื่องจากพระราชบัญญัติโทรเลขและโทรศัพท์ พุทธศักราช ๒๔๗๗ ถูกยกเลิกโดยพระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๔ ซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ เป็นต้นมา

ส่งพร้อมหนังสือ ด่วนมาก ที่ นร ๐๙๐๑/๐๖๔๐ ลงวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๔๘ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๒. นโยบายของกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศฯ น่าจะขัดต่อบทบัญญัติของพระราชบัญญัติองค์การจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๓ ซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๔๓ เป็นต้นมา โดยบัญญัติห้ามมิให้จัดสรรคลื่นความถี่ ออกใบอนุญาตประกอบกิจการหรืออนุญาตให้ประกอบกิจการเพิ่มเติม ซึ่งอำนาจดังกล่าวเป็นอำนาจของคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กทช.) ตามมาตรา ๗๘ วรรคหนึ่งและวรรคสี่ และมาตรา ๘๐ แห่งพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว

๓. นโยบายของกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศฯ น่าจะขัดต่อพระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๔ ซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ เป็นต้นมา ซึ่งกำหนดให้การสื่อสารแห่งประเทศไทยและองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย ประกอบกิจการโทรคมนาคมต่อไปได้เท่าที่อยู่ในความรับผิดชอบตามที่มียุติใน วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับตามมาตรา ๗๙ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๔

๔. นโยบายของกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศฯ ขัดต่อนโยบายของรัฐบาลซึ่งนายกรัฐมนตรีได้ให้นโยบายไว้ในเรื่องการให้บริการระหว่าง บริษัท ทศทฯ และบริษัท กสทฯ ที่จะมีการแปลงสภาพเป็นบริษัท โดยไม่มีบริษัทรวมทุนกำหนดให้บริษัททั้งสองจะต้องไม่เปิดให้บริการซ้ำซ้อนกัน ซึ่งจะทำให้เกิดผลกระทบต่อการลงทุนของทั้งสองหน่วยงาน ประกอบกับมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๔๕ อนุมัติตามข้อเสนอเพิ่มเติมของกระทรวงคมนาคม ให้บริษัท ทศทฯ และบริษัท กสทฯ ประกอบกิจการตามที่ได้รับมอบหมายให้ดำเนินการอยู่เดิมทุกประการตามนโยบายของรัฐบาลที่มีให้การลงทุนซ้ำซ้อนในกิจการต่างๆ ซึ่งจะมีผลกระทบต่อการดำเนินงานของทั้งสองหน่วยงานและเป็นภาระของรัฐบาล

๕. ตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๔ บัญญัติให้ยกเลิกพระราชบัญญัติโทรเลขและโทรศัพท์ พุทธศักราช ๒๔๗๗ และพระราชบัญญัติโทรเลขและโทรศัพท์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๗ ประกอบกับพระราชบัญญัติการสื่อสารแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๑๙ และพระราชบัญญัติองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๔๗ ได้ถูกยกเลิกไปแล้วโดยพระราชกฤษฎีกาเกี่ยวกับการแปลงสภาพของทั้งสองหน่วยงานตามพระราชบัญญัติทุนรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังนั้น กฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันจึงมีเพียงพระราชบัญญัติองค์การจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๓ และพระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๔ รวมทั้งนโยบายของนายกรัฐมนตรี และมติคณะรัฐมนตรีที่กำหนดไว้ อย่างชัดเจนแล้วเท่านั้น สร.กสท จึงเห็นว่านโยบายที่กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศฯ ให้บริษัท ทศทฯ เปิดให้บริการ IDD และ VoIP ระหว่างประเทศนั้น น่าจะไม่ถูกต้องตามกฎหมายและขัดต่อนโยบายของรัฐบาล และการที่บริษัท ทศทฯ ออกใบอนุญาตให้เอกชนประกอบธุรกิจให้บริการ VoIP ระหว่างประเทศ ก็น่าจะไม่ชอบด้วยกฎหมายเช่นกัน เนื่องจากอำนาจหน้าที่ดังกล่าวเป็นของคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กทช.) เท่านั้น

สร.กสท ในฐานะองค์กรผู้แทนพนักงาน จึงขอให้นายกรัฐมนตรีในฐานะที่เป็นผู้กำกับดูแล และควบคุมการบริหารงานของคณะรัฐมนตรีให้เป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรี เป็นไปตามบทบัญญัติของกฎหมาย ได้พิจารณาวินิจฉัยว่านโยบายดังกล่าวข้างต้นของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศฯ ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ เป็นการกำหนดนโยบายที่ขัดแย้งกับนโยบายและมติคณะรัฐมนตรีหรือไม่ การกระทำดังกล่าวอาจถือได้ว่าเป็นการละเมิดอำนาจของ กทช. หรือไม่ ขอให้นายกรัฐมนตรีพิจารณาทบทวนยกเลิกนโยบายดังกล่าว หากเห็นว่าการดำเนินการตามนโยบายของกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศฯ ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

กรณีตามข้อหาข้อนี้ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ได้สรุปความเห็นเพิ่มเติมว่า

๑. ในทางปฏิบัติเกี่ยวกับการกำหนดอำนาจหน้าที่ระหว่างองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยและการสื่อสารแห่งประเทศไทยเท่าที่ผ่านมากระทรวงเจ้าสังกัดได้ทำเป็นข้อกำหนดไว้ว่าหน่วยงานใดมีหน้าที่รับผิดชอบบริการประเภทใดบ้าง ซึ่งคณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๑) เคยให้ความเห็นไว้เมื่อเดือนตุลาคม ๒๕๒๔ ว่าการแก้ไขปัญหาการก้าวล่วงอำนาจหน้าที่ระหว่างหน่วยงานของรัฐผู้ให้บริการสองหน่วย คือองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย (ทศท.) และการสื่อสารแห่งประเทศไทย (กสท.) สมควรที่จะกำหนดอำนาจหน้าที่ให้แน่ชัดว่าหน่วยงานใดควรรับผิดชอบในการให้บริการประเภทใดบ้าง ซึ่งย่อมเป็นหน้าที่ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ซึ่งเป็นรัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติโทรเลขและโทรศัพท์ พุทธศักราช ๒๔๗๗ พระราชบัญญัติองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๔๙๗ และพระราชบัญญัติการสื่อสารแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๑๙

ดังนั้น เมื่อสถานการณ์เปลี่ยนแปลงไป รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ซึ่งเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเจ้าสังกัดของหน่วยงานทั้งสองในปัจจุบันโดยผลของกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม จึงเป็นการชอบด้วยกฎหมายที่จะเปลี่ยนแปลงนโยบายของกระทรวงให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน

๒. ประเด็นที่ สร. กสท เห็นว่านโยบายของกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศฯ น่าจะไม่ถูกต้องตามกฎหมาย เนื่องจากได้มีพระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๔ กำหนดให้ยกเลิกพระราชบัญญัติโทรเลขและโทรศัพท์ พุทธศักราช ๒๔๗๗ และพระราชบัญญัติโทรเลขและโทรศัพท์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๗ แล้ว

กรณีตามประเด็นนี้ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศฯ เห็นว่า トラบไต้การคัดเลือกและแต่งตั้ง กทช. ยังไม่แล้วเสร็จ บทเฉพาะกาลตามมาตรา ๘๐ แห่งพระราชบัญญัติองค์การจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๓ นั้น ยังคงมีผลใช้บังคับต่อไป และการให้นโยบายของกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศฯ ในเรื่องนี้ มิใช่เป็นการออกใบอนุญาตประกอบกิจการหรืออนุญาตให้ประกอบกิจการเพิ่มเติม แต่เป็นการให้นโยบายแก่หน่วยงานในกำกับของกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศฯ คือ บริษัท ทศทฯ และบริษัท กสทฯ ดำเนินการตามสิทธิและหน้าที่ที่มีอยู่เดิมเท่านั้น

ในการดำเนินการตามนโยบายดังกล่าวได้มีการประชุมตกลงร่วมกันระหว่าง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศฯ คณะกรรมการบริษัท ทศทฯ และคณะกรรมการ บริษัท กสทฯ ทั้งในเชิงปฏิบัติและในเชิงกฎหมายแล้ว

ตามข้อเท็จจริงดังกล่าวข้างต้น รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศฯ มี ดำริให้ปรึกษาสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ดังนั้น กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศฯ จึงขอ ทหารหรือปัญหาตามที่ สร.กสท กล่าวอ้างว่า บริษัท ทศทฯ จะสามารถให้บริการโทรศัพท์ระหว่าง ประเทศดังกล่าวได้หรือไม่ ประการใด

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๖) ได้พิจารณาข้อหาหรือดังกล่าวโดยมีผู้แทน กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (สำนักงานปลัดกระทรวง) ผู้แทนสำนักงาน คณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ผู้แทนบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) และผู้แทนบริษัท ทศท คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) เป็นผู้ชี้แจงรายละเอียดข้อเท็จจริงแล้ว มี ความเห็นว่า ประเด็นข้อหาหรือเรื่องนี้มีมีความสำคัญ เพื่อความรอบคอบในการพิจารณาควรให้ คณะกรรมการกฤษฎีกาอีกหนึ่งคณะมาร่วมประชุมปรึกษาหารือร่วมกันเป็นกรณีพิเศษ เลขานุการ คณะกรรมการกฤษฎีกาจึงจัดให้มีการประชุมร่วมกันของคณะกรรมการกฤษฎีกา คณะที่ ๕ และ คณะที่ ๖ เพื่อพิจารณาข้อหาหรือดังกล่าวตามข้อ ๑๒ วรรคหนึ่ง^๑ แห่งระเบียบคณะกรรมการ กฤษฎีกาว่าด้วยการประชุมของกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๒

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๕ และคณะที่ ๖) ได้พิจารณาปัญหาข้อหาหรือ ดังกล่าว โดยมีผู้แทนกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (สำนักงานปลัดกระทรวง) ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ผู้แทนบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) และผู้แทนบริษัท ทศท คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) เป็นผู้ชี้แจงรายละเอียด ข้อเท็จจริงแล้ว สรุปความเป็นมาเกี่ยวกับการดำเนินการของบริษัท ทศทฯ ในการให้บริการ โทรศัพท์ระหว่างประเทศได้ดังนี้

๑. เดิมกรมไปรษณีย์โทรเลขเป็นผู้ให้บริการโทรเลข โทรศัพท์ วิทยุคมนาคม และ บริการโทรคมนาคมอื่นๆ ทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ ตามพระราชบัญญัติโทรเลขและ โทรศัพท์ พุทธศักราช ๒๔๗๗ และพระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม พ.ศ. ๒๔๙๘ ต่อมาได้มีการ จัดตั้งองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย (ทศท.) ขึ้น โดยมาตรา ๖^๒ แห่งพระราชบัญญัติ

^๑ มาตรา ๑๒ ในกรณีที่ต้องการความเชี่ยวชาญเฉพาะในหลายด้านหรือต้องการความ รอบคอบในการพิจารณาเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เลขานุการคณะกรรมการกฤษฎีกาอาจขอให้กรรมการกฤษฎีกาสอง หรือสามคณะมาประชุมปรึกษาหารือร่วมกันเป็นกรณีพิเศษก็ได้

^๒ มาตรา ๖ ให้จัดตั้งองค์การขึ้นองค์การหนึ่ง เรียกว่า “องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย” มีวัตถุประสงค์เพื่อจัดดำเนินการและนำมาซึ่งความเจริญของกิจการโทรศัพท์ เพื่อประโยชน์แห่งรัฐและประชาชน และดำเนินธุรกิจอันเกี่ยวกับกิจการโทรศัพท์และธุรกิจอื่นที่ต่อเนื่อง ใกล้เคียงกับหรือซึ่งเป็นประโยชน์แก่กิจการ โทรศัพท์

องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๔๙๗ ได้ระบุให้ ทศท. มีวัตถุประสงค์เพื่อดำเนินกิจการโทรศัพท์

๒. ต่อมาได้มีการจัดตั้งการสื่อสารแห่งประเทศไทย (กสท.) ขึ้น โดยมาตรา ๗^๓ แห่งพระราชบัญญัติการสื่อสารแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๑๙ ได้ระบุให้ กสท. มีวัตถุประสงค์เพื่อดำเนินกิจการไปรษณีย์และโทรคมนาคม โดยแยกงานส่วนที่ว่าด้วยการให้บริการและการปฏิบัติการด้านไปรษณีย์และโทรคมนาคมของกรมไปรษณีย์โทรเลขมาตั้งเป็น กสท.

๓. หลังจากนั้น ปรากฏว่า มีความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา^๔ ที่ตอบข้อหารือของกรมไปรษณีย์โทรเลขเรื่องปัญหาการก้าวล่วงอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติโทรเลขและโทรศัพท์ฯ ระหว่าง ทศท. และ กสท. ว่า การแก้ไขปัญหานั้นสมควรจะกำหนดอำนาจหน้าที่ของ ทศท. และ กสท. ให้แน่ชัดว่าหน่วยงานใดควรรับผิดชอบในการให้บริการประเภทใดบ้าง ซึ่งคณะกรรมการกฤษฎีกาเห็นว่า กรณีดังกล่าวเป็นหน้าที่ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมซึ่งเป็นรัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติโทรเลขและโทรศัพท์ฯ พระราชบัญญัติองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยฯ และพระราชบัญญัติการสื่อสารแห่งประเทศไทยฯ เป็นผู้กำหนดเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของ ทศท. และ กสท.

๔. พลเรือเอกอมร ศิริกายะ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมในขณะนั้น ได้กำหนดนโยบายแบ่งอำนาจหน้าที่ระหว่าง ทศท. และ กสท. เมื่อวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๒๔ สรุปได้ดังนี้

(๑) บริการโทรภาพ โทรสาร และข้อมูล ซึ่งต้องใช้ควบคู่กับหมายเลขโทรศัพท์ของ ทศท. ให้อยู่ในความรับผิดชอบของ ทศท.

(๒) บริการโทรภาพ โทรสาร และข้อมูล ซึ่งเป็นระบบใช้งานเป็นการภายในโดยเฉพาะ (Private System) และระบบการติดต่อระหว่างจุด (Point to Point System) หากผู้มีความประสงค์จะใช้งานภายในประเทศ และต้องการติดต่อภายในประเทศอย่างเดียวจะใช้บริการของ กสท. หรือ ทศท. ก็ได้ แต่ถ้าใช้บริการของ ทศท. ให้ ทศท. เรียกเก็บค่าธรรมเนียมตามกฎหมายให้ กสท. ด้วย

(๓) ระบบสลับสาย (Switching System) สำหรับการให้บริการโทรภาพ โทรสาร และข้อมูลให้อยู่ในความรับผิดชอบของ กสท.

^๓ มาตรา ๗ ให้จัดตั้งการสื่อสารขึ้น เรียกว่า “การสื่อสารแห่งประเทศไทย” มีวัตถุประสงค์เพื่อดำเนินการและนำมาซึ่งความเจริญของกิจการไปรษณีย์และโทรคมนาคมเพื่อประโยชน์แห่งรัฐและประชาชน และดำเนินธุรกิจอันเกี่ยวกับกิจการไปรษณีย์และโทรคมนาคมและธุรกิจอื่นที่ต่อเนื่องใกล้เคียงกัน หรือซึ่งเป็นประโยชน์แก่กิจการไปรษณีย์และโทรคมนาคม ทั้งนี้ เว้นแต่จะมีกฎหมายบัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ของนิติบุคคลอื่นโดยเฉพาะ

^๔ บันทึก เรื่อง หาหรือปัญหาข้อกฎหมายตามพระราชบัญญัติโทรเลขและโทรศัพท์ พุทธศักราช ๒๔๗๗ (เรื่องเสรีที่ ๓๖๘/๒๕๒๔) ส่งพร้อมหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ สร ๐๖๐๑/๑๓๒๔ ลงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๒๔ ถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

(๔) การให้บริการโทรศัพท์ติดต่อไปยังประเทศข้างเคียงให้ ทศท. จำกัดการให้บริการเพียงแค่อินเตอร์เน็ตในฐานประเทศที่มีพรมแดนติดต่อกันเท่านั้น มิให้ขยายการให้บริการต่อไปถึงประเทศอื่น ๆ เพราะได้กำหนดให้เป็นหน้าที่ของ กสท. แล้ว

๕. ต่อมา เมื่อวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๓๒ นายมนตรี พงษ์พานิช รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมในขณะนั้น ได้กำหนดนโยบายแบ่งหน้าที่ระหว่าง ทศท. และ กสท. เพิ่มเติมจากที่ได้กำหนดไว้ในสมัยพลเรือเอกอมร ศรีภักยะ เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม สรุปได้ดังนี้

(๑) บริการเสริม (Value Added Service) ให้เอกชนเป็นผู้ดำเนินการ ทั้งนี้ ให้ใช้โครงข่ายหลักของ ทศท. หรือ กสท.

(๒) บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ให้ทั้ง ทศท. และ กสท. ดำเนินการต่อไป

๖. หลังจากนั้น เมื่อวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๔๓ นายสุเทพ เทือกสุบรรณ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมในขณะนั้น ได้อาศัยอำนาจในฐานะผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติทั้งสามฉบับดังกล่าวข้างต้น กำหนดอำนาจหน้าที่ระหว่าง ทศท. และ กสท. เพิ่มเติมเกี่ยวกับการให้บริการโทรศัพท์ระหว่างประเทศกับประเทศที่มีพรมแดนติดต่อกับประเทศไทย รวมทั้งการแบ่งหน้าที่ด้านโทรคมนาคมภายในประเทศและสิทธิการให้บริการอินเทอร์เน็ต สรุปได้ดังนี้

(๑) เรื่องการให้บริการโทรศัพท์ระหว่างประเทศที่มีพรมแดนติดต่อกับประเทศไทยให้ ทศท. สามารถให้บริการโทรศัพท์ระหว่างประเทศกับประเทศที่มีพรมแดนติดต่อกับประเทศไทยเพิ่มเติม คือ สหภาพพม่า และราชอาณาจักรกัมพูชาต่อไปได้ ทั้งนี้ ทศท. จะต้องไม่ส่งและรับ traffic กับประเทศที่สามผ่านประเทศดังกล่าวตามนโยบายการแบ่งงานของกระทรวงคมนาคม ส่วน กสท. ให้เปิดการให้บริการโทรคมนาคมระหว่างประเทศกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว และมาเลเซียได้เช่นเดียวกับ ทศท.

(๒) เรื่องการออกข้อกำหนด (TOR) โครงการจัดตั้งโครงข่าย Internet Protocol เพื่อให้บริการ IP Telephony และ Remote Access (Internet) การให้บริการสื่อสารข้อมูล ADSL และการให้บริการสื่อสารข้อมูล Data Net นั้น ทศท. สามารถดำเนินการต่อไปได้ แต่ต้องเป็นการให้บริการภายในประเทศเท่านั้น ทั้งนี้ ทศท. จะไม่ให้สิทธิหรืออนุญาตให้เอกชนรายใหม่ให้บริการสื่อสารข้อมูลดังกล่าวอีก

(๓) ให้ ทศท. ระบุการให้บริการรหัสโทรศัพท์ ๐๐๗ ซึ่งสามารถเรียกติดต่อประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกได้

๗. เมื่อพระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคมฯ มีผลใช้บังคับแล้ว คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๔๕ เห็นชอบการแปลงสภาพองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย (ทศท.) เป็น บริษัท ทศท คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) และเห็นชอบการแปลงสภาพการสื่อสารแห่งประเทศไทย (กสท.) เป็น บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) และอนุมัติให้ ทศท. และ กสท. ประกอบกิจการตามที่ได้รับมอบหมายให้ดำเนินการอยู่เดิมทุกประการ

ตามนโยบายของรัฐบาลที่มีให้มีการลงทุนซ้ำซ้อนกันในกิจการต่าง ๆ ซึ่งจะมีผลกระทบต่อการดำเนินงานของทั้งสองหน่วยงานและเป็นภาระของรัฐบาล

๘. บริษัท ทศท คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลตามกฎหมายว่าด้วยบริษัทมหาชนจำกัด ทะเบียนเลขที่ ๔๐๘๕๕๕๐๐๖๘๙ เมื่อวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๔๕ โดยเปลี่ยนทุนของ ทศท. เป็นหุ้นตามพระราชบัญญัติทุนรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้โอนกิจการของ ทศท. ไปให้แก่ บริษัท ทศทฯ ทั้งหมด ตามพระราชกฤษฎีกากำหนดเงื่อนไขยกเลิกกฎหมายว่าด้วยองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๓๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๕ เป็นต้นไป โดยบริษัท ทศทฯ มีวัตถุประสงค์ของบริษัท เพื่อประกอบกิจการค้าและให้บริการสื่อสารโทรคมนาคมทุกชนิดทุกประเภท โครงข่ายโทรคมนาคม รวมถึงกิจการซึ่งให้บริการการส่ง การแพร่ หรือการรับเครื่องหมาย สัญญาณ ตัวหนังสือ ตัวเลข ภาพ เสียง รหัส หรือการอื่นใดซึ่งสามารถให้เข้าใจความหมายได้โดยระบบสาย ระบบคลื่นความถี่ ระบบแสง ระบบแม่เหล็กไฟฟ้าอื่น หรือระบบอื่น ระบบใดระบบหนึ่งหรือหลายระบบรวมกัน รวมทั้งการดำเนินธุรกิจอื่นเกี่ยวกับโทรคมนาคม วิทยุคมนาคม และธุรกิจอื่นที่ต่อเนื่องและใกล้เคียงกันทั้งในประเทศ ระหว่างประเทศ และนอกประเทศ ฯลฯ

๙. บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลตามกฎหมายว่าด้วยบริษัทมหาชนจำกัด ทะเบียนเลขที่ ๔๐๘๕๕๖๐๐๐๒๓ เมื่อวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๔๖ โดยเปลี่ยนทุนของ กสท. เป็นหุ้นตามพระราชบัญญัติทุนรัฐวิสาหกิจฯ และให้โอนกิจการเกี่ยวกับโทรคมนาคมทั้งหมดของ กสท. ไปให้แก่บริษัท กสทฯ ตามพระราชกฤษฎีกากำหนดเงื่อนไขยกเลิกกฎหมายว่าด้วยการสื่อสารแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๔๖ ซึ่งให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๔ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๖ เป็นต้นไป โดยบริษัท กสทฯ มีวัตถุประสงค์ของบริษัท เพื่อประกอบกิจการโทรคมนาคมและให้บริการทางด้านโทรคมนาคมทุกลักษณะ ทุกประเภทรวมถึงกิจการที่ต่อเนื่อง หรือใกล้เคียงกัน หรือที่เกี่ยวข้อง หรือซึ่งเป็นประโยชน์แก่การประกอบกิจการโทรคมนาคมและให้บริการทางด้านโทรคมนาคมดังกล่าวทั้งในประเทศ ระหว่างประเทศ และนอกประเทศ และประกอบกิจการค้าและให้บริการสื่อสารโทรคมนาคมทุกลักษณะ ทุกประเภท โครงข่ายโทรคมนาคม รวมถึงกิจการซึ่งให้บริการการส่ง การแพร่ หรือการรับเครื่องหมาย สัญญาณ ตัวหนังสือ ตัวเลข ภาพ เสียง รหัส หรือการอื่นใดซึ่งสามารถให้เข้าใจความหมายได้โดยระบบสาย ระบบคลื่นความถี่ ระบบแสง ระบบแม่เหล็กไฟฟ้าอื่น หรือระบบอื่น ระบบใดระบบหนึ่งหรือหลายระบบรวมกัน รวมทั้งการประกอบกิจการอื่นเกี่ยวกับโทรคมนาคม วิทยุคมนาคม และกิจการอื่นที่ต่อเนื่อง หรือใกล้เคียงกัน หรือที่เกี่ยวข้อง หรือซึ่งเป็นประโยชน์แก่การประกอบกิจการและให้บริการดังกล่าวทั้งในประเทศ ระหว่างประเทศ และนอกประเทศ ฯลฯ

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๕ และคณะที่ ๖) ได้พิจารณาข้อหารือของกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร แล้วเห็นว่า การที่บริษัท ทศท คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) ดำเนินธุรกิจโทรศัพท์ระหว่างประเทศ (IDD) และบริการโทรศัพท์ระหว่างประเทศด้วยเทคโนโลยี IP (VoIP) นั้น มีประเด็นในการพิจารณาดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง บริษัท ทศท คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) จะสามารถดำเนินธุรกิจโทรศัพท์ระหว่างประเทศ (IDD) และบริการโทรศัพท์ระหว่างประเทศด้วยเทคโนโลยี IP (VoIP) ได้หรือไม่ ประการใด

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๕ และคณะที่ ๖) เห็นว่า เดิมกรมไปรษณีย์โทรเลขเป็นผู้ให้บริการโทรเลข โทรศัพท์ วิทยุคมนาคม และบริการโทรคมนาคมอื่นๆ ทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศตามมาตรา ๕^๔ และมาตรา ๖^๖ แห่งพระราชบัญญัติโทรเลขและโทรศัพท์ พุทธศักราช ๒๔๗๗ ต่อมาได้มีการจัดตั้งองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย (ทศท.) ขึ้นตามพระราชบัญญัติองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๔๙๗ เพื่อดำเนินธุรกิจเกี่ยวกับกิจการโทรศัพท์ ซึ่งในมาตรา ๖^๗ แห่งพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว คำว่า “กิจการโทรศัพท์” นั้น หมายความว่า กิจการโทรศัพท์ทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศด้วย ดังนั้น ทศท. จึงได้ถูกจัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อดำเนินธุรกิจอันเกี่ยวกับกิจการโทรศัพท์ทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ รวมถึงธุรกิจอื่นที่ต่อเนื่อง ใกล้เคียงกับ หรือซึ่งเป็นประโยชน์แก่กิจการโทรศัพท์ ดังกล่าว เมื่อได้พิจารณาห้วงระยะเวลาข้อเท็จจริงตามที่ปรากฏ บทบัญญัติกฎหมาย รวมถึงการกำหนดแบ่งอำนาจหน้าที่ของ ทศท. และ กสท. โดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม แล้วปรากฏว่า ทศท. ได้ดำเนินการให้บริการโทรศัพท์ระหว่างประเทศกับมาเลเซีย สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว สหภาพพม่า และราชอาณาจักรกัมพูชา ซึ่งแสดงให้เห็นได้ว่า ทศท. ได้รับการยอมรับว่า มีอำนาจดำเนินการให้บริการโทรศัพท์ระหว่างประเทศได้ตามพระราชบัญญัติองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยฯ ต่อมา ทศท. ได้แปลงสภาพเป็น บริษัท ทศท คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) ตามมาตรา ๒๔^๔ และมาตรา ๒๖^๕ แห่งพระราชบัญญัติทุนรัฐวิสาหกิจฯ โดย

^๔ มาตรา ๕ รัฐบาลทรงไว้ซึ่งอำนาจสิทธิขาดที่จะตั้ง บำรุงและทำการโทรเลขและโทรศัพท์ภายในราชอาณาจักรสยาม

อำนาจนี้ท่านมอบหมายให้ไว้แก่กรมไปรษณีย์โทรเลข

^๖ มาตรา ๖ ภายในราชอาณาจักรสยามให้กรมไปรษณีย์โทรเลขมีสิทธิและหน้าที่แต่ผู้เดียวในอันที่จะ

(๑) ตั้งทำและบำรุงที่ทำการโทรเลขและโทรศัพท์ในตำบลใด ๆ ซึ่งรัฐมนตรีเห็นสมควร

(๒) ตั้งเสาและขึงสายลวด หรือวางสายลวด หรือสายลวดใหญ่ใต้ดินหรือใต้น้ำ หรือทำกิจการอย่างอื่นเพื่อการคมนาคมทางโทรเลขหรือโทรศัพท์

(๓) รับ เก็บ ส่ง และส่งมอบข่าวสารและกระทำการงานอย่างอื่นทุกอย่างอันเกี่ยวแก่การโทรเลขหรือโทรศัพท์ตามระเบียบข้อบังคับ คำสั่ง และกฎที่รัฐมนตรีได้ตั้งขึ้น

^๗ โปรดดูเชิงอรรถที่ ๒, ข้างต้น

^๘ มาตรา ๒๔ ในวันที่จดทะเบียนบริษัทตามมาตรา ๒๒ ให้บรรดากิจการ สิทธิ หนี้ ความรับผิดชอบ และสินทรัพย์ของรัฐวิสาหกิจ ทั้งนี้ ตามที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติ โอนไปเป็นของบริษัทหรือเป็นของกระทรวงการคลัง แล้วแต่กรณี

ในกรณีหน้าที่โอนไปเป็นของบริษัทตามวรรคหนึ่ง เป็นหน้าที่กระทรวงการคลังค้ำประกันอยู่แล้ว ให้กระทรวงการคลังค้ำประกันหนี้หนี้ต่อไป โดยอาจเรียกเก็บค่าธรรมเนียมการค้ำประกันก็ได้ เว้นแต่จะมีการตกลงกับเจ้าหนี้ให้ลดหรือปลดเปลื้องภาระการค้ำประกันของกระทรวงการคลังนั้น

มาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติทุนรัฐวิสาหกิจฯ กำหนดว่า ในวันที่จดทะเบียนบริษัท ให้บรรดา
กิจการ สิทธิ หนี้ ความรับผิดชอบ และสินทรัพย์ของรัฐวิสาหกิจตามที่คณะกรรมการรัฐมนตรีอนุมัติ โอนไปเป็น
ของบริษัทหรือเป็นของกระทรวงการคลัง แล้วแต่กรณี ประกอบกับมาตรา ๓^{๙๐} แห่งพระราช
กฤษฎีกากำหนดเงื่อนไขเวลายกเลิกกฎหมายว่าด้วยองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๔๕
ได้กำหนดให้กฎหมายว่าด้วยองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยเป็นอันยกเลิกไป บรรดากิจการ
สิทธิ หนี้ ความรับผิดชอบ และสินทรัพย์ของ ทศท. ในส่วนที่เกี่ยวกับกิจการโทรศัพท์ จึงโอนไปเป็นของ
บริษัท ทศท. ฯ ตามที่คณะกรรมการรัฐมนตรีอนุมัติ

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๕ และคณะที่ ๖) ได้พิจารณาตามประเด็นข้อ
หารือแล้ว เห็นว่า การที่บริษัท ทศท.ฯ ดำเนินธุรกิจโทรศัพท์ระหว่างประเทศ (IDD) และบริการ
โทรศัพท์ระหว่างประเทศด้วยเทคโนโลยี IP (VoIP) นั้น เป็นการให้บริการตามอำนาจ สิทธิและ
หน้าที่ขององค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย ตามมาตรา ๖^{๙๑} แห่งพระราชบัญญัติ
องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยฯ ซึ่งโอนมาเป็นของบริษัท ทศท.ฯ ตามมาตรา ๒๔ แห่ง

สิทธิตามวรรคหนึ่งให้หมายความรวมถึงสิทธิตามสัญญาเช่าที่ดินที่เป็นที่ราชพัสดุหรือสา
ธารณสมบัติของแผ่นดินที่รัฐวิสาหกิจมีอยู่ในวันจดทะเบียนบริษัทนั้นด้วย

ส่วนสิทธิในการใช้ที่ราชพัสดุหรือสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่รัฐวิสาหกิจเคยมีอยู่ตาม
กฎหมายที่ราชพัสดุหรือกฎหมายอื่น ให้บริษัทมีสิทธิในการใช้ที่นั้นต่อไปตามเงื่อนไขเดิม แต่ต้องจ่าย
ค่าตอบแทนเป็นรายได้แผ่นดินตามที่กระทรวงการคลังกำหนด

๙ มาตรา ๒๖ ในกรณีที่กฎหมายจัดตั้งรัฐวิสาหกิจที่มีการเปลี่ยนทุนเป็นหุ้นของบริษัทหรือ
กฎหมายอื่นมีบทบัญญัติให้อำนาจรัฐวิสาหกิจดำเนินการใด ๆ ต่อบุคคล ทรัพย์สิน หรือสิทธิของบุคคล หรือมี
บทบัญญัติให้การดำเนินการของรัฐวิสาหกิจนั้นได้รับยกเว้นไม่อยู่ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยการใด หรือได้รับ
ยกเว้นการปฏิบัติตามกฎหมายในเรื่องใด หรือมีบทบัญญัติให้สิทธิพิเศษแก่รัฐวิสาหกิจนั้นเป็นกรณีเฉพาะ หรือ
มีบทบัญญัติคุ้มครองกิจการ พนักงานหรือลูกจ้างของรัฐวิสาหกิจ ให้ถือว่าบทบัญญัตินั้นมีผลใช้บังคับต่อไป
โดยบริษัทมีฐานะอย่างเดียวกับรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายดังกล่าว แต่อำนาจ สิทธิ หรือประโยชน์ที่ว่านั้นอาจ
จำกัดหรือดัดได้ตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา และอาจกำหนดในพระราชกฤษฎีกาให้อำนาจนั้นเป็นของ
คณะกรรมการคณะหนึ่งคณะใดตามที่กำหนดหรือจะให้แต่งตั้งโดยคณะกรรมการนโยบายทุนรัฐวิสาหกิจ และ
ให้นำมาตรา ๙ มาใช้บังคับแก่คณะกรรมการดังกล่าวด้วยโดยอนุโลม

ฯลฯ

ฯลฯ

๙๐ มาตรา ๓ ให้พระราชบัญญัติและประกาศของคณะปฏิวัติดังต่อไปนี้เป็นอันยกเลิก ตั้งแต่
วันที่ ๓๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๕ เป็นต้นไป

(๑) พระราชบัญญัติองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๔๗

(๒) พระราชบัญญัติองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๑

(๓) ประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๔๔ ลงวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕

(๔) พระราชบัญญัติองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๑๗

(๕) พระราชบัญญัติองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๒๗

(๖) พระราชบัญญัติองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๐

๙๑ โปรดดูเชิงอรรถที่ ๒, ข้างต้น

พระราชบัญญัติทุนรัฐวิสาหกิจฯ ประกอบกับมาตรา ๗๙^{๑๒} แห่งพระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๔ ได้บัญญัติให้ ทศท. ประกอบกิจการโทรคมนาคมต่อไปได้ ในระหว่างที่ยังไม่ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคม ดังนั้น บริษัท ทศทฯ จึงสามารถดำเนินธุรกิจให้บริการโทรศัพท์ระหว่างประเทศ (IDD) และให้บริการโทรศัพท์ระหว่างประเทศด้วยเทคโนโลยี IP (VoIP) ได้ ทั้งนี้ การดำเนินการดังกล่าวต้องไม่ขัดกับมาตรา ๘๐^{๑๓} แห่งพระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๔ ด้วย

^{๑๒} มาตรา ๗๙ ให้คณะกรรมการดำเนินการออกใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคมตามพระราชบัญญัตินี้ให้แก่การสื่อสารแห่งประเทศไทยและองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยตามลักษณะและประเภทของการประกอบกิจการ ขอบเขตการให้บริการ รวมทั้งสิทธิต่าง ๆ ในการให้บริการโทรคมนาคมเท่าที่อยู่ในความรับผิดชอบดำเนินการของการสื่อสารแห่งประเทศไทยและองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยตามที่มีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่คณะกรรมการประกาศกำหนดหลักเกณฑ์การอนุญาตตามมาตรา ๘

ในการออกใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการกำหนดเงื่อนไขเกี่ยวกับการประกอบกิจการของการสื่อสารแห่งประเทศไทยและองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยตามความเหมาะสม โดยคำนึงถึงประโยชน์ของประชาชนที่ได้รับบริการอยู่เดิม และการพัฒนาเพื่อให้มีการบริการที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพหรือการอื่นใด เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์แห่งพระราชบัญญัตินี้

ให้การสื่อสารแห่งประเทศไทยและองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย แจ้งรายละเอียดข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการประกอบกิจการโทรคมนาคมให้คณะกรรมการทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ในระหว่างที่ยังไม่ได้รับใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้การสื่อสารแห่งประเทศไทยและองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยประกอบกิจการโทรคมนาคมต่อไปได้

^{๑๓} มาตรา ๘๐ ในการประกอบกิจการโทรคมนาคมของการสื่อสารแห่งประเทศไทย หรือองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยที่ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๗๙ ถ้าหน่วยงานดังกล่าวได้มีการให้อนุญาตสัมปทาน หรือสัญญาแก่ผู้ใดเป็นผู้ประกอบกิจการโทรคมนาคมอยู่แล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาต สัมปทาน หรือสัญญานั้นยังคงมีสิทธิประกอบกิจการโทรคมนาคมตามขอบเขตและสิทธิที่มีอยู่เดิมตามที่ได้รับอนุญาต สัมปทาน หรือสัญญานั้นต่อไป จนกว่าการอนุญาต สัมปทาน หรือสัญญาดังกล่าวจะสิ้นสุดลง

การประกอบกิจการโทรคมนาคมของผู้ได้รับอนุญาต สัมปทาน หรือสัญญาตามวรรคหนึ่งต้องอยู่ภายใต้หลักเกณฑ์ตามพระราชบัญญัตินี้ และตามเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดบนพื้นฐานของหลักการการแข่งขันโดยเสรีและอย่างเป็นธรรม ในการนี้ ให้ถือว่าผู้นั้นมีสิทธิหน้าที่และความรับผิดชอบเดียวกับผู้รับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย และในการกระทำความผิดใดตามพระราชบัญญัตินี้ที่ถือเป็นเหตุให้คณะกรรมการมีอำนาจเพิกถอนใบอนุญาตได้ ถ้าเป็นการกระทำของผู้ได้รับอนุญาต สัมปทาน หรือสัญญา ให้คณะกรรมการมีอำนาจสั่งเพิกถอนการอนุญาต สัมปทาน หรือสัญญานั้นได้

การทำความตกลงเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขการอนุญาต สัมปทาน หรือสัญญา โดยมีใช่เป็นการลดหรือจำกัดสิทธิในการประกอบกิจการโทรคมนาคมตามระยะเวลาที่เหลืออยู่ของการอนุญาต สัมปทาน หรือสัญญานั้น มิให้ถือว่าเป็นการกระทำที่มีผลกระทบกระเทือนความสมบูรณ์ของการอนุญาต สัมปทาน หรือสัญญาดังกล่าว

ประเด็นที่สอง การที่บริษัท ทศท คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) ดำเนินธุรกิจโทรศัพท์ระหว่างประเทศ (IDD) และบริการโทรศัพท์ระหว่างประเทศด้วยเทคโนโลยี IP (VoIP) นั้น จะขัดกับมาตรา ๘๐ แห่งพระราชบัญญัติองค์การจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ หรือไม่ ประการใด

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๕ และคณะที่ ๖) ได้พิจารณาแล้ว เห็นว่า โดยที่ ทศท. มีอำนาจให้บริการโทรศัพท์ระหว่างประเทศตามมาตรา ๖^{๙๔} แห่งพระราชบัญญัติองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยฯ ดังที่ได้วินิจฉัยไว้ในประเด็นที่หนึ่งแล้ว การที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศฯ มอบนโยบายให้ บริษัท ทศท. ดำเนินธุรกิจโทรศัพท์ระหว่างประเทศ (IDD) และบริการโทรศัพท์ระหว่างประเทศด้วยเทคโนโลยี IP (VoIP) นั้น จึงไม่เป็นการออกใบอนุญาตประกอบกิจการ หรืออนุญาตให้ประกอบกิจการเพิ่มเติม ดังนั้น จึงไม่ขัดกับมาตรา ๘๐^{๙๕} แห่งพระราชบัญญัติองค์การจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓

(ลงชื่อ) พรทิพย์ จาละ

(คุณพรทิพย์ จาละ)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

ในกรณีที่ผู้รับอนุญาต สัมปทาน หรือสัญญารายใดทำความตกลงกับการสื่อสารแห่งประเทศไทยหรือองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย เพื่อเปลี่ยนการอนุญาต สัมปทาน หรือสัญญานั้น เป็นการได้รับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการดำเนินการออกใบอนุญาตให้กับผู้รับอนุญาต สัมปทาน หรือสัญญานั้น โดยให้ได้รับสิทธิประกอบกิจการโทรคมนาคมตามขอบเขตการให้บริการเดิมที่คู่กรณีได้ตกลงกันและตามระยะเวลาที่เหลืออยู่ของการอนุญาต สัมปทาน หรือสัญญานั้น ทั้งนี้ เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ การออกใบอนุญาตให้นำมาตรา ๗๙ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ให้นำความในมาตรานี้มาใช้บังคับกับผู้ได้รับอนุญาต สัมปทาน หรือสัญญารายใดจากหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นที่มีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม

^{๙๔} โปรดดูเชิงอรรถที่ ๒, ข้างต้น

^{๙๕} มาตรา ๘๐ ในวาระเริ่มแรกที่การคัดเลือกและแต่งตั้ง กสช. หรือ กทช. แล้วแต่กรณี ยังไม่แล้วเสร็จ ให้นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์ อธิบดีกรมไปรษณีย์โทรเลข และเจ้าหน้าที่ของรัฐอื่นใดที่เกี่ยวกับการบริหารคลื่นความถี่ การจัดสรรคลื่นความถี่ การอนุญาต และการกำกับดูแลหรือการควบคุมการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมตามกฎหมายว่าด้วยวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ กฎหมายว่าด้วยวิทยุคมนาคม กฎหมายว่าด้วยโทรเลขและโทรศัพท์ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องมีอำนาจหน้าที่ตามที่กฎหมายบัญญัติจนถึงวันพ้นกำหนดเวลาตามมาตรา ๗๗ แต่ในระหว่างนั้นจะพิจารณาจัดสรรคลื่นความถี่ ออกใบอนุญาตประกอบกิจการ หรืออนุญาตให้ประกอบกิจการเพิ่มเติมไม่ได้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
พฤษภาคม ๒๕๔๘